

пяти са изъ отечеството си, да отиде въ далечна страна. Догдѣто вървѣше прѣзь едни пространни полски пустини, безъ да знае на кждѣ отива, ето че стигна у едно село, което бѣше удалечено отъ съсѣднитѣ му други села.

Като влѣзе у това село той са казваше, че билъ работникъ, който и попита селскитѣ старѣйшини имали ще за него нѣкоя работа, за да поработи тамъ нѣколко врѣме. А тѣ му отговорихъ, че работа много; само да е здравъ работникъ. Тогава остана тамъ и подкачи да работи.

По едно си врѣме, нашій пѣтникъ като глѣдаше жителитѣ на онова село, чудѣше са много на тѣхната работливостъ; всичкитѣ са трудѣхъ еднакво, живувахъ си сговорно и съ братолюбіе; всичкитѣ бѣхъ покорни на старѣйшинитѣ си и слушахъ ги като свои бащи. А въ празнични дни тѣ си затваряхъ къщитѣ та малко и голѣмо отивахъ до едни въ черква, дѣто стояхъ набожно и никой не излазяше до отпустъ на Божествената служба. Послѣ като си отхождахъ у дома, и отка пообѣдвахъ, всичкитѣ са прибирахъ въ читалищната сгая, дѣто свѣщенникътъ и старѣйшинитѣ ги поучавахъ Законъ Божій, като имъ тълкувахъ свѣщеното писание по разказване, или са приказвахъ други разговорки за добро. И тѣй всѣка Недѣля и празникъ това имъ бѣше занимаването, безъ да си прекарватъ врѣмето въ слободій или да пиянствувать. Чужденецътъ като видя тѣхнія хубавъ животъ, поревниа му са да остане тамъ и да бѣде тѣхенъ съжителъ. Но селенитѣ му казахъ, че неприематъ страни хора; защото може да са случи нѣкой развратенъ човѣкъ, който ако са смѣси съ тѣхъ ще подражатъ на неговитѣ развратни дѣла и тогава са сбжднува реченото на пророкъ Давида: **И смѣсиша съ ко изицѣхъ, и навикоса дѣломъ нухъ; и пакъ: » съ преподавѣнимъ преподавѣнъ видѣши: ѿ состроитвенѣмъ разврат-**